

disse Sager skulle være Gjenstand for privat Politiforsøgning. Hovedforskjellen er jo den, at, dersom det skal være en offentlig Politifag, blive de Vedkommende, der have forset sig, indkaldte af Politimesteren; men naar det er en privat Politifag, indkalbes de paa Begjæring af den Part, som anser sig fornærmet. Men jeg ser ikke rettere, end at den Forskjel — og det er ialtfald den væsentlige — er af den Bestaffenhed, at, naar man har særlig Frygt for her i Kjøbenhavn at give Møde i den offentlige Politiret, enten selv eller ved Nogen, der hører. En til, kan man godt fritage Folk for den Ubehagelighed, som er forbunden dermed. Jeg ser ikke rettere, end at disse Sager i det Hele meget vel kunne henvises til Behandling som private Politifager. — Der er dernæst stillet et Endringsforslag af den ærede 3die Landssthingsmand for 5te Kreds (Drenbøll), som gaar ud paa en Tilspjelse af et nyt Nummer til § 12 under Nr. 6, hvorefter det skal være overladt til den umyndige eller mindreaarige Pige, naar Gustruen dør eller fjernes, da at kunne forlange Kontrakten hævet. Imod dette Forslags Vedtagelse har jeg Intet at erindre, ligesom jeg efter mine tidligere Udtalelser maa betragte Spørgsmaalet om, hvorvidt hun skulde forlade Tjenesten, eller hvorvidt en Mester under saadanne Forhold skulde være uberettiget til at tage et kvindeligt Lyende i sin Tjeneste, som temmelig ligegyldigt. Jeg er dog mest tilbøjelig til at tro, at dette er en ufornøden Bestemmelse. Hermed skal jeg foreløbig standse.

**Sauerlev:** Den ærede Landssthingsmand, som aabnede Forhandlingen, fremkom med en Ytring i Anledning af det Forslag, som er stillet af mig med Hensyn til Begrænsningen af Læretidens Varighed. Det ærede Medlems Ytring gik ud paa, at det ikke var rigtigt at begrænse Læretiden af den Grund, at Læremesteren skulde have sin Efterbetaling i den forlængede Læretid. Dette Spørgsmaal om at give Læretiden en længere Varighed af den Grund, at Læremesteren derved opnaar en Løn for at have oplært Lærlingen, er noget Nyt for mig. Saavel i Arbejdskommissionens Betænkning som i Motiverne til og i Betænkningen over dette Lovforslag har man ene og alene haft for Øie at oplære Ungdommen for derigjennem at skabe dygtige Haandværkere, og dermed har man sat Punktum. Nu gjøres der imidlertid en Betragtning gjældende, som bringer mig paa den Lante, at det muligvis nærmest er en Fordel for Læremesteren, som tilsigtes ved Lovforslagets Bestemmelser, men hvis dette er Tilfældet, saa nærer jeg endnu mere Betænkelighed ved Lovforslaget, thi, hvis det er saaledes, at en Lærling kan oplæres i sit Fag i et kortere Aaremaal end det, som her er foreslaaet, saa mener jeg det Samme, som flere ærede Talere idag have hævdet overfor det af mig stillede Endringsforslag, nem-

lig at Oven ingen Betydning vil faae, og saa vil deres Protest ikke have stor Betydning for mig. Kan nemlig en Haandværker blive oplært i sit Fag i et kortere Tidsrum end for Exempel 5 Aar —, hvad jeg forøvrigt nok tror, at han kan —, saa vil det jo meget godt kunne lykkes for mangfoldige, for ikke at sige for de fleste Lærlinge, at opnaa at faae deres Læretid endt inden 18-Marsalderen. Herved skal jeg nu ikke opholde mig videre, men den Bemærkning, at man ikke kan gaa ind paa mit Endringsforslag, forbi Læremesteren saa ikke vil faae den Fortjeneste, som det er tilsigtet, at han skal have af Lærlingen, synes mig at indeholde en temmelig daarlig Begrundelse. Jeg nærer vedblivende den Mening, at Læremesteren meget godt vil vide lige fra Læretidens første Begyndelse af at drage saamegen Nytte af Lærlingen, at han bliver stadesløs, og efterhaanden som Lærlingen rykker frem i Dygtighed i sit Fag, vil Læremesteren jo stadig have større Fordel af ham. Naar man derfor mener, at han bør have en særlig Efterbetaling, naar Lærlingen har naaet det Punkt, hvor han kan udføre sin Gjerning i sit Fag saa godt, som det i Almindelighed fordres af en Haandværkssvend, saa finder jeg, at det ikke er rigtigt ved en Lovbestemmelse at give Læremesteren en saadan Efterbetaling. Dette er mine Indvendinger imod denne Sætning, som jo ikke alene idag er bleven fremført af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Drenbøll), men som ogsaa under Sagens tidligere Behandling er bleven fremdraget som noget Væsentligt, og jeg maa derfor hævde, at det er Lærlingens Oplæring i Faget, der er Nr. Et, men ikke Læremesterens Fordel ved Lærlingen. Naar det fremdeles siges, at, hvis man ikke gaar ind paa, at Kontrakten skal være bindende for Lærlingen indtil 20 Mars Alderen, saa vil ingen Læremester antage Lærlinge til Oplæring, da tror jeg, at dette er en Paastand, som savner Begrundelse og Bekræftelse. Jeg har den Tro, at det nok i fuldt Maal vil lykkes at faae Lærlinge anbragte hos Læremestere, selv om man vedtager det Endringsforslag, som jeg har stillet. De Grunde, som jeg tidligere har anført for ikke at lade den personlig Forpligtelse være bindende udover det 18de Aar, skal jeg ikke gjentage idag.

**Ordføreren:** Da Tiden er saa langt fremrykket, er der kun et Par Hovedpunkter i det, som er fremhævet af afskillige ærede Medlemmer, som jeg skal tillade mig at dvæle ved. Af den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Søsten) blev det igaar bemærket, at han vilde ønske, at Udvalget havde viist en endnu større Smødefkommen mod Thinget, end det allerede havde viist, ved at udelade alle de formelle Endringsforslag. Jeg skal værge Udvalget mod den Paastand, at vi ikke skulde have været rede til til det